

گفت و گو با کارگردان سریال بازپرس:

باورپذیری شخصیت‌های «بازپرس» دغدغه من بود

سریال بازپرس داستان بازپرسی به نام «صدرا» است که در جریان سوءاستفاده اقتصادی بزرگی قرار می‌گیرد. وی در جریان حل یک پرونده اقتصادی به سرنخ‌هایی دست پیدا می‌کند و ردپای یک آقا زاده رانت‌خوار را در این پرونده آشکار می‌شود. سریال بازپرس به کارگردانی احمد معظمی، تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی و نویسندگی حسین تراب‌نژاد با مشارکت مرکز رسانه‌ای قوه قضائیه پخش خود را از روز شنبه دهم تیرماه آغاز کرده و محسن قصابیان، فرهاد قائمیان، محمدرضا شریفی‌نیا، مهدی فخیم‌زاده، فریبا کوثری، اندیشه فولادوند، سید جواد هاشمی، سوگل طهماسبی، فریبا متخصص، رسول نجفی، مجید پتکی و... در این سریال پرواز یگر ایفای نقش پرداخته‌اند. در ادامه گفت‌وگوی ماهنامه صبا را با کارگردان و نویسنده این سریال می‌خوانید.

تلاش کردم شخصیت‌ها باورپذیر باشند

احمد معظمی کارگردان سریال بازپرس درباره این سریال می‌گوید: یکی از دلایل ترغیبم به ساخت «بازپرس» این بود که موضوع آن متفاوت از آثار قبلی‌ام بود و سوژه نابی داشت. سریال قرار بود موضوع اختلاس را از زاویه‌ای تعریف کند که برای تماشاگر جذاب و سرگرم‌کننده باشد. آن قدر مخاطب

برایمان مهم بود که در طول فیلم‌برداری، نویسنده اثر مشغول بازنویسی بود. به نظر من قصه جذاب شدن هر اثری حرف اول را می‌زند و پس از آن اجرای درست توسط کارگردان است که می‌تواند مردم را پیگیر سریالی کند. البته در این مسیر مشاورانی که قوه قضائیه در اختیارمان گذاشته بود هم بسیار راهگشا بودند. این کارگردان درباره شخصیت‌پردازی در

سریال بازپرس می‌گوید: چه در مجموعه‌هایی که قبلاً ساختم و چه سریال «بازپرس» همیشه سعی کردم شخصیت را به کاراکتر نزدیک کنم و دنبال تیپ‌سازی نباشم. این موضوع در خود سریال واضح است؛ مثلاً نقش بازپرس حسینی را می‌شد طوری بازی کرد که به تیپ نزدیک شود اما بازپرس را طوری نشان دادیم که وارد زندگی شخصی او می‌شویم تا بیننده با بازپرس صدرا حسینی احساس راحتی کند. شاید اگر ۲۰ سال پیش چنین سریالی ساخته می‌شد، بازپرس شخصیتی عصا قورت داده و خشن بود که با همه دعوا داشت یا اگر به خانه‌اش می‌رفت با همه قهر بود، چنین تصویری از بازپرس در آن دوره باورپذیر بود و در قالب تصور می‌گنجید اما امروز دوره این بازپرس‌ها گذشته و منسوخ شده است و اگر این‌طور اجرا شود، شخصیت‌پردازی اشتباه است. همه شخصیت‌ها از عباسعلی و عندلیب گرفته تا بازپرس سعادت و بازپرس حسینی و حتی نقش مهدی فخیم‌زاده - که همیشه یک بز بن بهادر بود و در اینجا «هدایت» که پدری از خانواده‌های فقیر است - برای مخاطب جذابیت دارند چون هر کدام قصه و ویژگی‌های خودشان را دارند. از این رو می‌توان گفت «بازپرس» سریالی است که تمام بازیگرها در آن نقش‌آفرینی باورپذیری دارند و کاراکترهایشان تبدیل به شخصیت شده‌است.

بعضی‌ها نسبت به تلویزیون کم‌لطفی می‌کنند

کارگردان مجموعه سارق روح با اشاره به مدیوم تلویزیون نیز توضیح می‌دهد: زندگی هنری خود را از سن ۱۷ سالگی با دستیار کارگردانی شروع کردم و با کارگردانان مطرحی که در آن سال‌ها سریال‌ساز بودند کار کردم و تجربیات بسیاری در حوزه نمایش به دست آوردم. به دلیل اینکه ورودی خود هنرستان صدا و سیما بودم به خوبی درک می‌کردم که قالب جادویی تلویزیون، جایی است که مخاطب بسیاری را در بر می‌گیرد.

یک سری از افراد می‌گویند تلویزیون نمی‌بینیم و حتی از هم صنفی‌ها نیز این حرف را می‌شنوم ولی من می‌خواهم بگویم اتفاقاً آن‌ها می‌بینند و با دقت هم می‌بینند و عیناً الگوبرداری می‌کنند. این نکات را دیده‌ام که بازگو می‌کنم و به جرات می‌توان گفت از تلویزیون جمهوری اسلامی ایران الگوبرداری‌های زیادی می‌شود. فرق رسانه ملی این است که شما با مخاطب میلیونی طرف هستید و چه بهتر که اثری که برای مخاطب ساخته می‌شود با کل کشور مواجه شود و حتی افرادی که خارج از ایران زندگی می‌کنند هم گاهی کارها را می‌بینند. اصولاً رسانه‌های خانگی هر چقدر هم پر بیننده باشند مخاطبانش بالای سه میلیون نمی‌رسد اما کمترین بیننده کارهای تلویزیونی ۵۰ میلیون نفر هستند و چه چیزی از این بهتر که یک اثر هنری مخاطب داشته باشد. رسانه ملی ارزشی برای من دارد که در

به عنوان کارگردانی که ۲۵ سال است برای تلویزیون برای کار می‌سازم حس غرور دارم که اثرم از تلویزیون پخش شود. چه چیزی از این ارزشمندتر است که با مخاطبان حتی در دورترین شهرستان‌ها هم ارتباط داشته باشید و هیچ چیزی از این برای هنرمند زیباتر نیست که اثرش دیده شود و مورد تشویق قرار بگیرد